

ЧУВАНЕ, ПРИЕМАНЕ, ПОКОРСТВО Част 2

(текстът е свален от аудио послание)

от Крум Крумов

1Царе 3:21: *И Господ пак се явяваше в Сило; защото Господ се откриваше на Самуила в Сило чрез словеса от Господа. И Самуиловите думи се разнасяха по целия Израил.*

Амос 3:7: *Наистина Господ Иеова няма да направи нищо Без да открие Своего намерение на слугите Си пророците.*

Евреи 5:11: *Върху това имаме да кажем много неща и мъчни за поясняване, защото сте станали тъпи в слушане.*

Човеците, които Бог употребява като Свой глас във всеки един сезон, са натоварени със задачата да донесат ново ниво на откровение и разбиране относно настоящите цели и намерения на Бога. Бог суверено избира тези хора, които стават Негови посланици до Църквата. Тези хора, обаче, не са просто посланици - с начина си на живот те стават част от самото послание, т.е. те трябва не само да кажат, но и да демонстрират това послание. Единственият начин да съкооперираме с Бога е да приемем тези посланици в Неговото име и да приведем живота си в съгласие с техните инструкции.

Лука 13:35: *казвам ви, няма да Ме видите до когато кажете: Благословен, Който иде в Господното име.*

Докато не кажем: "Благословен, който идва към нашия живот в Господното име", със сигурност няма да се придвижим напред в целите и намеренията на Бога, а нашето ходене с Него ще се превърне в една отегчителна игра на религия, в която няма да знаем кой е по-уморен - ние или Бог. Ние няма да можем да видим Господа, докато не разпознаем и приемем този, който идва в Неговото име.

Евреи 3:18,19: *На кои още се закле, че няма да влязат в Неговата почивка? Не на ония ли, които бяха непокорни? И тъй виждаме, че поради неверието си те не можяха да влязат.*

Приемането на Божиите пратеници до нас активира нашата вяра, която съвсем естествено се изразява в покорство. Неприемането на тези хора се изразява в неверие, което преминава в непокорство. Послушание (хупакоу - гр.) означава да чуеш отдолу, да се съгласиш с командата или авторитета, да чуеш внимателно - например както Мария слушаше Божието слово, докато беше в нозете на Исус.

Римляни 10:21: *а за Израила казва: - "Простирах ръцете Си цял ден Към люде непокорни и опаки"*

Думата опаки (антилего - гр.) означава спорещи, говорещи срещу.

Д.А. 18:24-28: *И някой си юдеин на име Аполос, роден в Александрия, човек учен и силен в писанията, дойде в Ефес. Той беше наставен в Господния път, и, бидейки по дух*

усърден, говореше и поучаваше прилежно за Исуса, а познаваше само Йоановото кръщение. Той почна да говори дързостно в синагогата; но Прискила и Акила, като го чуха, прибраха го и му изложиха по-точно Божия път. И когато се канеше той да замине за Ахаия, братята го насърчиха, и писаха до учениците да го приемат; и той като дойде помогна много на повярвалите чрез благодатта; защото силно опровергаваше юдеите и то публично, като доказваше от писанието, че Исус е Христос.

Въпреки, че Аполос беше човек "учен и силен в писанията", той имаше доктринални пропуски и неточности. Но той се покори на авторитета и инструкциите на Прискила и Акила и по този начин беше ъпгрейднат и коригиран в своето поучение. Поради тази причина Бог продължи да го употребява. Вярващите в Ахаия бяха благословени и назидани във вярата си чрез служението на Аполос, защото го приеха по правилния начин. Не можеш да приемеш от благодатта на изпратения до твоя живот, ако не го приемеш по правилния начин - *"Истина, истина ви казвам, който приеме онзи, когото Аз пращам, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил."* (Йоан 13:20).

Йоан 5:43,44: *Аз дойдох в името на Отца Си, и не Ме приемате; ако дойде друг в свое име, него ще приемете. Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търсите славата, която е от единия Бог.*

Име (онома-гр.) означава име, власт, характер, природа. Божият пратеник не е просто някакъв пощальон, който носи някакво послание. Той го носи в природата, характера и властта на Бога и това изисква той да бъде чут. Отхвърлянето на Божия пратеник в очите на Бога е равносилно на отхвърлянето на самия Него !

Еремия 7:25: *От деня, когато излязоха бащите ви из Египетската земя, до днес Пращах всичките Си слуги пророците при вас, Като ставах рано всеки ден и ги пращах;*

Лука 13:34,35: *Ерусалиме! Ерусалиме! ти, който избиваш пророците, и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите чада, както кокошка прибира пилците си под крилете си, но не искахте! Ето, оставя се вам дома ви пуст; и казвам ви, няма да Ме видите до когато кажете: Благословен Който иде в Господното име.*

БОГ ПОСЕЩАВА ХОРАТА СИ ЧРЕЗ ХОРА!!! Ерусалим е преобраз на Църквата. Ако пропуснем Божиите посещения, Църквата остава пуста (лишена от изобилния живот на Господа), без значение колко религиозни активности имаме в нея.

* Текстът е набран от Янко Драгнев от аудио посланието "Чуване, приемане и покорство" – част 2